

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0174/2006

10.5.2006

*

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie nadzoru i kontroli transportu odpadów radioaktywnych oraz wypalonego paliwa jądrowego (COM(2005)0673 – C6-0031/2006 – 2005/0272(CNS))

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

Sprawozdawca: Esko Seppänen

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	17
PROCEDURA	20

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie nadzoru i kontroli transportu odpadów radioaktywnych oraz wypalonego paliwa jądrowego (COM(2005)0673 – C6-0031/2006 – 2005/0272(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2005)0673)¹,
 - uwzględniając art. 31 ust. 2 i art. 32 traktatu EWEA, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0031/2006),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0174/2006),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 119 drugi akapit traktatu EWEA;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli ta uznałaby za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1
Punkt uzasadnienia 1a (nowy)

1a) istnieje Wspólna konwencja w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi,

¹ Dz.U. C ... / Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

Poprawka 2
Punkt uzasadnienia 6

(6) **Z uwagi na brak wspólnej polityki w dziedzinie cyklu paliwowego**, poszczególne Państwa Członkowskie są we własnym zakresie odpowiedzialne za gospodarowanie odpadami radioaktywnymi i wypalonym paliwem jądrowym, które podlega ich jurysdykcji. Przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny zatem naruszać prawa Państw Członkowskich do wywozu wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do ponownego przetwarzania oraz prawa do odmowy przywozu odpadów radioaktywnych przeznaczonych do ostatecznego przetwarzania **lub** ostatecznego **składowania** tychże na ich terytorium, z wyłączeniem transportu zwrotnego.

(6) Poszczególne państwa członkowskie są we własnym zakresie odpowiedzialne za gospodarowanie odpadami radioaktywnymi i wypalonym paliwem jądrowym, które podlega ich jurysdykcji, **przy czym niektóre uznają wypalone paliwo jądrowe za użyteczny surowiec, który może zostać ponownie przetworzony, podczas gdy inne decydują się na jego ostateczne składowanie.** Przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny zatem naruszać prawa państw członkowskich **pochodzenia** do wywozu wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do ponownego przetwarzania oraz prawa **państw członkowskich przeznaczenia** do odmowy przywozu **na ich terytorium i) odpadów radioaktywnych przeznaczonych do ostatecznego przetwarzania, z wyłączeniem transportu zwrotnego, oraz ii) wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do ostatecznego składowania.**

Poprawka 3
Punkt uzasadnienia 8

(8) Uproszczenie istniejącej procedury nie powinno ograniczać istniejących praw Państw Członkowskich do sprzeciwu lub wyznaczania warunków transportu odpadów radioaktywnych, na który wymagane jest ich *pozwolenie*. Zastrzeżenia nie powinny być dowolne i powinny opierać się na **łatwych do rozpoznania**, stosownych przepisach krajowych lub międzynarodowych. Stosowne przepisy nie ograniczają się do prawodawstwa dotyczącego sektora transportu. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać praw i obowiązków Państw Członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w

(8) Uproszczenie istniejącej procedury nie powinno ograniczać istniejących praw państw członkowskich do sprzeciwu lub wyznaczania warunków transportu odpadów radioaktywnych, na który wymagana jest ich **zgoda**. Zastrzeżenia nie powinny być dowolne i powinny opierać się na łatwych do rozpoznania, stosownych przepisach krajowych, **wspólnotowych** lub międzynarodowych, **ustanowionych niniejszą dyrektywą**. Stosowne przepisy nie ograniczają się do prawodawstwa dotyczącego sektora transportu. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać praw i obowiązków państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego,

szczegółności w zakresie praw i swobód dotyczących żeglugi morskiej i rzecznej w przypadku statków oraz żeglugi powietrznej w przypadku samolotów.

w szczególności w zakresie praw i swobód dotyczących żeglugi morskiej i rzecznej w przypadku statków oraz żeglugi powietrznej w przypadku samolotów.

Uzasadnienie

W celu zapewnienia spójności z wprowadzoną zharmonizowaną terminologią, gdyż słowo „zgoda” używane jest w odniesieniu do państw członkowskich tranzytu i przeznaczenia. Ponadto sama dyrektywa musi zawierać przepisy określające zasady udzielania odmowy i wyznaczania warunków.

Poprawka 4

Punkt uzasadnienia 8a (nowy)

8a) Każde państwo członkowskie ponosi nadal pełną odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami radioaktywnymi oraz wypalonym paliwem jądrowym pozostającymi pod jego jurysdykcją; nie w niniejszej dyrektywie nie powinno wskazywać na to, że państwo członkowskie przeznaczenia musi przyjmować transporty odpadów radioaktywnych i wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do ostatecznej przeróbki lub składowania, z wyjątkiem sytuacji, gdy te odpady lub paliwo przeznaczone są do dalszego transportu. Każdorazowa odmowa przyjęcia tych transportów powinna być uzasadniona w oparciu o kryteria podane w niniejszej dyrektywie.

Uzasadnienie

Ten nowy ustęp potrzebny jest celem wyjaśnienia zamiaru wyrażonego w art. 6.

Poprawka 5

Artykuł 1 ustęp 3 a (nowy)

3a. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla praw i obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, w tym m.in. prawa nieszkodliwego

**przepływu i prawa przejścia tranzytowego,
zapisanych w Konwencji Narodów
Zjednoczonych o Prawie Morza
(UNCLOS).**

Uzasadnienie

W celu zachowania spójności ze Wspólną konwencją MAEA, która w jednym z artykułów (art. 27 ust. 3 lit. i) w sposób wyraźny gwarantuje ochronę praw i wolności żeglugowej ustanowionych zgodnie z prawem międzynarodowym.

Poprawka 6
Artykuł 3 punkt 1

1) „odpady radioaktywne” oznaczają materiały radioaktywne w stanie lotnym, ciekłym lub stałym, których dalsze wykorzystanie nie jest przewidziane ani przez kraj pochodzenia ani kraj przeznaczenia, ani osobę fizyczną bądź prawną, której decyzja jest akceptowana przez te kraje, **i/lub** które to materiały podlegają kontroli jako odpady radioaktywne dokonywanej przez organ regulacyjny zgodnie z przepisami prawnymi kraju pochodzenia, **tranzytu** i przeznaczenia;

1) „odpady radioaktywne” oznaczają materiały radioaktywne w stanie lotnym, ciekłym lub stałym, których dalsze wykorzystanie nie jest przewidziane ani przez kraj pochodzenia ani kraj przeznaczenia, ani osobę fizyczną bądź prawną, której decyzja jest akceptowana przez te kraje, i które to materiały podlegają kontroli jako odpady radioaktywne dokonywanej przez organ regulacyjny zgodnie z przepisami prawnymi kraju pochodzenia i przeznaczenia;

Uzasadnienie

Wprowadzoną we wniosku nową definicję odpadów radioaktywnych przedstawiono jako zgodną z tą, która została zawarta we Wspólnej konwencji MAEA. W rzeczywistości obie definicje dzielą pewne różnice będące źródłem nieporozumień. Aby zapobiec wszelkim rozbieżnościom oraz zapewnić zgodność dyrektywy ze Wspólną konwencją, do której Wspólnota Euratom przystąpiła w dniu 2 stycznia 2006 r., zaleca się korzystanie z definicji odpowiadającej tej występującej we Wspólnej konwencji.

Poprawka 7
Artykuł 3 punkt 2

2) „wypalone paliwo jądrowe” oznacza paliwo, które zostało napromieniowane w rdzeniu reaktora i na stałe z niego usunięte;

2) „wypalone paliwo jądrowe” oznacza paliwo, które zostało napromieniowane w rdzeniu reaktora i na stałe z niego usunięte; **wypalone paliwo jądrowe może być zarówno uznawane za użyteczny surowiec**

nadający się do ponownego przetworzenia, jak też przeznaczone do ostatecznego składowania, bez możliwości dalszego wykorzystania i traktowane jako odpady radioaktywne.

Uzasadnienie

Dla zapewnienia większej spójności z treścią Wspólnej konwencji MAEA, która w sposób wyraźny określa, że wypalone paliwo jądrowe może być składowane lub uznawane za cenny surowiec nadający się do ponownego przetworzenia.

Poprawka 8
Artykuł 5 ustęp 1 a (nowy)

Właściwe organy uczestniczących państw członkowskich podejmują niezbędne działania w celu zagwarantowania, że wszystkie informacje dotyczące transportów objętych niniejszą dyrektywą są traktowane z należytą starannością i chronione przed niewłaściwym wykorzystaniem.

Uzasadnienie

Zgodnie z celem procesu przeglądu, jakim jest ulepszenie funkcjonowania procedur ustanowionych w istniejącej dyrektywie 92/3/Euratom.

Poprawka 9
Artykuł 5 a (nowy)

Artykuł 5a

Potwierdzenie otrzymania wniosku przez właściwe organy

Nie później niż w terminie 15 dni kalendarzowych od daty otrzymania wniosku przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia oraz każdego państwa członkowskiego tranzytu organy te:

a) przesyłają potwierdzenie otrzymania wniosku właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia pod

warunkiem, że wniosek jest prawidłowo wypełniony zgodnie z przepisami art. 14; lub

b) jeżeli wniosek nie jest prawidłowo wypełniony w rozumieniu lit. a), żądają brakujących informacji od właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia i informują właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia oraz innych ewentualnych państw członkowskich tranzytu o takim żądaniu. Kopia tego żądania zostaje przekazana posiadaczowi. Przesłanie takiego żądania powoduje odroczenie terminu wydania potwierdzenia otrzymania wniosku. Brakujące informacje są przesyłane przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia właściwym organom uczestniczących państw członkowskich bez nieuzasadnionej zwłoki. Nie później niż w terminie siedmiu dni kalendarzowych od daty otrzymania żądanych brakujących informacji właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia lub tranzytu, które ich zażądały, przesyłają potwierdzenie otrzymania prawidłowo wypełnionego wniosku właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia.

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu zwiększenie sprawności nowo utworzonej procedury potwierdzenia otrzymania wniosku oraz wzmocnienie słusznie oczekiwanych gwarancji; stosownie wydaje się wprowadzenie etapu mającego na celu zapewnienie formalnej kompletności wniosku. Oficjalna weryfikacja i przesłanie potwierdzenia otrzymania wniosku bądź żądania brakujących informacji powinny zostać zrealizowane w terminie 15 dni kalendarzowych.

Poprawka 10
Artykuł 6 ustęp 1

1. Nie później niż miesiąc od daty otrzymania prawidłowo wypełnionego wniosku właściwe organy Państwa Członkowskiego przeznaczenia oraz każdego Państwa Członkowskiego

tranzytu wydają potwierdzenie otrzymania tego wniosku.

Nie później niż **trzy miesiące** od daty otrzymania **prawidłowo wypełnionego wniosku** właściwe organy Państwa Członkowskiego przeznaczenia oraz każdego Państwa Członkowskiego tranzytu powiadamiają właściwe organy **kraju** pochodzenia o wydaniu zgody lub warunkach, których spełnienie uważają za konieczne, lub o odmowie wydania zgody.

Właściwe organy Państwa Członkowskiego przeznaczenia lub każdego Państwa Członkowskiego tranzytu mogą jednak przed przekazaniem swojego stanowiska zażądać dodatkowego okresu, wynoszącego nie więcej niż jeden miesiąc ponad okres, o którym mowa w drugim akapicie.

Nie później niż **dwa miesiące** od daty **potwierdzenia** otrzymania **wniosku** właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia oraz każdego państwa członkowskiego tranzytu powiadamiają właściwe organy **państwa członkowskiego** pochodzenia o wydaniu zgody lub warunkach, których spełnienie uważają za konieczne, lub o odmowie wydania zgody.

Właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia lub każdego państwa członkowskiego tranzytu mogą jednak przed przekazaniem swojego stanowiska zażądać dodatkowego okresu, wynoszącego nie więcej niż jeden miesiąc ponad okres, o którym mowa w drugim akapicie.

Uzasadnienie

Dozwolony okres na wydanie zgody lub odmowę wydania zgody powinien być liczony od daty potwierdzenia otrzymania wniosku i odpowiednio dostosowany. Wdrożenie dyrektywy 92/3/Euratom wykazuje, że zasadnicza analiza wniosku o zezwolenie na transport może być przeprowadzona w terminie dwóch miesięcy plus jeden miesiąc przedłużenia w razie konieczności. Ponadto połączenie obu kroków proceduralnych prowadzi do wydłużenia tego czasu o co najmniej 15 dni kalendarzowych. Ponieważ okres ten rozpoczyna się od daty potwierdzenia otrzymania wniosku, warunki wymienione w art. 6 ust. 2 nie są już adekwatne.

Poprawka 11
Artykuł 6 ustęp 2

2. Jeśli po upływie terminów określonych w **drugim i trzecim** akapicie ust. 1 nie otrzymano odpowiedzi od właściwych organów Państwa Członkowskiego przeznaczenia i/lub Państw Członkowskich planowanego tranzytu, uznaje się, że kraje te wydały zgodę na wnioskowany transport, **pod warunkiem że dostarczyły one potwierdzenie otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1.**

2. Jeśli po upływie terminów określonych w **pierwszym lub drugim** akapicie ust. 1 nie otrzymano odpowiedzi od właściwych organów państwa członkowskiego przeznaczenia i/lub państw członkowskich planowanego tranzytu, uznaje się, że kraje te wydały zgodę na wnioskowany transport.

Uzasadnienie

Dozwolony okres na wydanie zgody lub odmowę wydania zgody powinien być liczony od daty potwierdzenia otrzymania wniosku i odpowiednio dostosowany. Wdrożenie dyrektywy 92/3/Euratom wykazuje, że zasadnicza analiza wniosku o zezwolenie na transport może być przeprowadzona w terminie dwóch miesięcy plus jeden miesiąc przedłużenia w razie konieczności. Ponadto połączenie obu kroków proceduralnych prowadzi do wydłużenia tego czasu o co najmniej 15 dni kalendarzowych. Ponieważ okres ten rozpoczyna się od daty potwierdzenia otrzymania wniosku, warunki wymienione w art. 6 ust. 2 nie są już adekwatne.

Poprawka 12 Artykuł 6 ustęp 3 litera b)

w przypadku Państw Członkowskich przeznaczenia, na stosownych przepisach mających zastosowanie do gospodarowania odpadami radioaktywnymi lub wypalonym paliwem jądrowym **oraz** na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych mających zastosowanie do transportu materiałów radioaktywnych.

b) w przypadku *państw członkowskich* przeznaczenia, na stosownych przepisach mających zastosowanie do gospodarowania odpadami radioaktywnymi lub wypalonym paliwem jądrowym **albo** na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych mających zastosowanie do transportu materiałów radioaktywnych.

Uzasadnienie

Wyraz „oraz” należy zastąpić wyrazem „albo” w celu uzgodnienia woli różnych ustawodawców.

Poprawka 13 Artykuł 6 ustęp 3 akapit 2 a) (nowy)

Tę samą procedurę udzielania zgody i odmowy należy stosować w przypadku transportów odpadów radioaktywnych, jak też transportów wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do ostatecznego składowania.

Uzasadnienie

Poprawka służy wyjaśnieniu, że istnieje wspólna procedura kontroli odnosząca się do każdego rodzaju transportu, bez względu na to, czy dotyczy on odpadów radioaktywnych czy też wypalonego paliwa jądrowego, i niezależnie od tego, czy są one przeznaczone do ostatecznego składowania czy też do przetworzenia i zwrotu.

Poprawka 14
Artykuł 9 ustęp 2

2. Jeśli nie można dokonać transportu lub jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, właściwe organy Państwa Członkowskiego pochodzenia zapewniają odbiór przedmiotowych odpadów radioaktywnych lub wypalonego paliwa jądrowego przez ich posiadacza, chyba że możliwe jest zastosowanie innego bezpiecznego rozwiązania. Państwa Członkowskie gwarantują podjęcie w razie potrzeby środków naprawczych dotyczących bezpieczeństwa przez podmiot odpowiedzialny za transport.

2. Jeśli nie można dokonać transportu lub jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, właściwe organy *państwa członkowskiego* pochodzenia zapewniają odbiór przedmiotowych odpadów radioaktywnych lub wypalonego paliwa jądrowego przez ich posiadacza, chyba że możliwe jest zastosowanie innego bezpiecznego rozwiązania **w oparciu o odpowiednie przepisy dotyczące gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym oraz odpadami radioaktywnymi**. Państwa członkowskie gwarantują podjęcie w razie potrzeby środków naprawczych dotyczących bezpieczeństwa przez podmiot odpowiedzialny za transport.

Uzasadnienie

Sformułowanie „chyba że możliwe jest zastosowanie innego bezpiecznego rozwiązania” jest mało precyzyjne. Należy dodać bezpośrednie odniesienie do innego bezpiecznego rozwiązania ustanowionego w prawodawstwie dotyczącym gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi, w szczególności we Wspólnej konwencji MAEA w sprawie bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi, do której Wspólnota przystąpiła w dniu 2 stycznia 2006 r.

Poprawka 15
Artykuł 9 ustęp 3

3. Posiadacz ponosi koszty **powstałe w przypadku, gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany**.

3. **Gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany z przyczyn, o których mowa w ust. 1, w pierwszej kolejności posiadacz ponosi powstałe koszty, o ile odpowiednie obowiązujące przepisy lub postanowienia umowy pomiędzy posiadaczem a innym podmiotem uczestniczącym w transporcie nie stanowią inaczej.**

Uzasadnienie

Niniejsza dyrektywa uwzględnia fakt, że w praktyce kwestia kosztów wynikających z

niemożności dokonania lub przerwania transportu, może być również uwzględniona w postanowieniach umowy zawartej przez strony i/lub w odpowiednich obowiązujących przepisach.

Poprawka 16
Artykuł 10 ustęp 1 akapit 3

Odbiorca ponosi koszty powstałe w przypadku gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany. ***skreślony***

Uzasadnienie

Kwestia kosztów wynikających z niemożności dokonania lub przerwania transportu została poruszona dwukrotnie w art. 10 (w ust. 1 i w ust. 5). Z uwagi na brzmienie artykułu zagadnienie to powinno zostać poruszone w jednym tylko ustępie, do czego najbardziej odpowiedni jest art. 10 ust. 5.

Poprawka 17
Artykuł 10 ustęp 5

5. Państwo Członkowskie przeznaczenia lub każde Państwo Członkowskie tranzytu może podjąć decyzję o przerwaniu transportu, jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, lub nie są zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia o tej decyzji właściwe organy kraju pochodzenia. ***Odbiorca ponosi koszty powstałe w przypadku gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany.***

5. Państwo członkowskie przeznaczenia lub każde państwo członkowskie tranzytu może podjąć decyzję o przerwaniu transportu, jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, lub nie są zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o tej decyzji właściwe organy kraju pochodzenia. ***Gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany z przyczyn, o których mowa w ust. 1, w pierwszej kolejności odbiorca ponosi powstałe koszty, o ile odpowiednie obowiązujące przepisy lub postanowienia umowy pomiędzy odbiorcą a innym podmiotem uczestniczącym w transporcie nie stanowią inaczej.***

Uzasadnienie

Niniejsza dyrektywa uwzględnia fakt, że w praktyce kwestia kosztów wynikających z niemożności dokonania lub przerwania transportu może być również uwzględniona w postanowieniach umowy zawartej przez strony i/lub w odpowiednich obowiązujących

przepisach.

Poprawka 18
Artykuł 11 ustęp 5

5. Państwo *Członkowskie* tranzytu może podjąć decyzję o przerwaniu transportu, jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, lub nie są zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo *Członkowskie* niezwłocznie powiadamia o tej decyzji właściwe organy kraju pochodzenia. Odpowiedzialny podmiot, o którym mowa w ust. 1, ponosi ***koszty powstałe w przypadku gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany.***

5. Państwo *członkowskie* tranzytu może podjąć decyzję o przerwaniu transportu, jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, lub nie są zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo *członkowskie* niezwłocznie powiadamia o tej decyzji właściwe organy kraju pochodzenia. ***Gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany z przyczyn, o których mowa w 1 akapicie, w pierwszej kolejności odpowiedzialny podmiot, o którym mowa w ust. 1, ponosi powstałe koszty, o ile odpowiednie obowiązujące przepisy lub postanowienia umowy pomiędzy tym podmiotem a jakimkolwiek innym podmiotem uczestniczącym w transporcie nie stanowią inaczej.***

Uzasadnienie

Niniejsza dyrektywa uwzględnia fakt, że w praktyce kwestia kosztów wynikających z niemożności dokonania lub przerwania transportu może być również uwzględniona w postanowieniach umowy zawartej przez strony i/lub w odpowiednich obowiązujących przepisach.

Poprawka 19
Artykuł 12 ustęp 5

5. Państwo *Członkowskie* pochodzenia lub każde *Państwo Członkowskie* tranzytu może podjąć decyzję o przerwaniu transportu jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, lub nie są zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo *Członkowskie* tranzytu niezwłocznie powiadamia o tej decyzji właściwe organy *Państwa Członkowskiego*

5. Państwo *członkowskie* pochodzenia lub każde *państwo członkowskie* tranzytu może podjąć decyzję o przerwaniu transportu jeśli warunki transportu nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy, lub nie są zgodne z zezwoleniami lub zgodami wydanymi na mocy niniejszej dyrektywy. Państwo *członkowskie* tranzytu niezwłocznie powiadamia o tej decyzji właściwe organy *państwa członkowskiego*

pochodzenia. Stosuje się przepisy art. 9 ust. 2. *Posiadacz ponosi koszty powstałe w przypadku gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany.*

pochodzenia. Stosuje się przepisy art. 9 ust. 2. *Gdy transport nie może być dokonany lub został przerwany w okolicznościach, o których mowa w 1 akapicie, w pierwszej kolejności posiadacz ponosi powstałe koszty, o ile odpowiednie obowiązujące przepisy lub postanowienia umowy pomiędzy posiadaczem a innym podmiotem uczestniczącym w transporcie nie stanowią inaczej.*

Uzasadnienie

Niniejsza dyrektywa uwzględnia fakt, że w praktyce kwestia kosztów wynikających z niemożności dokonania lub przerwania transportu może być również uwzględniona w postanowieniach umowy zawartej przez strony i/lub w odpowiednich obowiązujących przepisach.

Poprawka 20 Artykuł 16 ustęp 1

1. Państwa Członkowskie wspierają zawieranie umów w celu ułatwienia bezpiecznego gospodarowania, w tym ostatecznego składowania, odpadami radioaktywnymi pochodzącymi z krajów, które wytwarzają niewielkie ilości tych odpadów, oraz w których budowa odpowiednich obiektów nie byłaby uzasadniona z radiologicznego **punktu widzenia**.

1. Państwa członkowskie wspierają zawieranie umów w celu ułatwienia bezpiecznego gospodarowania, w tym ostatecznego składowania, odpadami radioaktywnymi pochodzącymi z krajów, które wytwarzają niewielkie ilości tych odpadów, oraz w których budowa odpowiednich obiektów nie byłaby uzasadniona z **punktu widzenia radiologicznego, ekonomicznego, ochrony środowiska naturalnego i bezpieczeństwa**. *Umowy takie zawierane są z zastrzeżeniem, że każde z państw członkowskich zachowuje prawo do odmowy wydania zgody na przywóz na swoje terytorium wypalonego paliwa jądrowego i odpadów radioaktywnych przeznaczonych do ostatecznego przetworzenia lub ostatecznego składowania, z wyłączeniem transportów zwrotnych.*

Uzasadnienie

Rozwiązanie zgodne z powyższym umożliwiłoby osiągnięcie wymaganych korzyści skali oraz

przetwarzanie odpadów radioaktywnych w ilości wystarczająco dużej, aby zapewnić zwrot wydatków poniesionych na zbudowanie wspólnych składowisk odpadów z zachowaniem najwyższych standardów w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego i bezpieczeństwa.

Proces współpracy realizowany dzięki dobrowolnym umowom pomiędzy państwami członkowskimi i – jeżeli zajdzie taka konieczność – za pośrednictwem arbitrażu Komisji jest wskazany, ponieważ zaspokaja on potrzeby podmiotów wytwarzających niewielkie ilości odpadów radioaktywnych. Niemniej jednak w każdym przypadku musi istnieć wyraźne zastrzeżenie, że każde z państw członkowskich zachowuje przez cały czas prawo do odmowy wydania zgody na przywóz na jego terytorium wypalonego paliwa jądrowego i odpadów radioaktywnych przeznaczonych do ostatecznego przetworzenia lub ostatecznego składowania..

UZASADNIENIE

Dyrektywa 92/3/Euratom w sprawie nadzoru i kontroli transportu odpadów radioaktywnych między państwami członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar miała na celu ustanowienie systemu ścisłej kontroli i konieczności uprzedniego uzyskania zgody na transport odpadów radioaktywnych. W dniu 12.11.2004 r. Komisja złożyła wniosek (COM 04/0716) o zmianę tej dyrektywy. Został on jednak wycofany w lipcu 2005 r. Nowy, dokładniej przygotowany projekt (COM 05/673) został złożony w dniu 21.12.2005 r. i Komisja uwzględniła prace przygotowawcze wykonane przez grupę ds. zagadnień atomowych Rady oraz opinię Komitetu.

Podstawę prawną tego wniosku stanowi Traktat Euratom oraz jego art. 31 i 32 (Ochrona zdrowia i bezpieczeństwa). Stosuje się tylko procedurę konsultacji z Parlamentem Europejskim.

W uzasadnieniu wniosku Komisja powołuje się na zgodność z najnowszymi dyrektywami Euratom, na zgodność z międzynarodowymi konwencjami, szczególnie Wspólną konwencją Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) w sprawie bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi (której stroną jest Euratom), na wyjaśnienie działania procedur w praktyce oraz na rozszerzenie zakresu na wypalone paliwo jądrowe.

Szczególną uwagę należy zwrócić na rozszerzony zakres dyrektywy, procedurę automatycznego wydawania zgody na wysyłkę oraz rozdzielenie transportów na odbywające się na terenie Wspólnoty i poza jej obrębem.

Zakres dyrektywy rozszerza się na wypalone paliwo jądrowe przeznaczone do ponownego przetwarzania i składowania. Z radiologicznego punktu widzenia stanowi to logiczny krok.

Wprowadza się procedurę automatycznego wydawania zgody i żaden kraj nie będzie miał alternatywy w postaci podobnej do procedury nieakceptacji występującej w poprzedniej dyrektywie.

W odniesieniu do wewnątrzspółnotowych transportów materiałów radioaktywnych, mogących obejmować tranzyt przez terytoria krajów trzecich, po uzyskaniu zgody na transport wymagane jest jedynie powiadomienie tych krajów (art. 7.1).

Wyjaśnienia wymaga kwestia wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do składowania.

Preambuła (xii) wspólnej konwencji MAEA uznaje, że „każde państwo ma suwerenne prawo do wprowadzenia zakazu przywozu na swoje terytorium wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych obcego pochodzenia”.

Art. 27 ust. 1 lit. i) tej samej konwencji mówi, że „umawiająca się Strona, będąca krajem pochodzenia, podejmuje stosowne działania w celu zapewnienia, że ruch transgraniczny jest uprawniony i odbywa się po uprzednim powiadomieniu i wyrażeniu zgody przez kraj przeznaczenia”.

W sprawozdaniu w sprawie dyrektywy Rady (Euratom) dotyczącej „gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami radioaktywnymi” (PE 322.031 def) Parlament Europejski stwierdza (punkt uzasadnienia 12 lit. a), że „żadne państwo członkowskie nie jest nigdy zobligowane do udzielenia zgody na przywóz jakiegokolwiek rodzaju odpadów radioaktywnych z innych państw członkowskich”.

Punkt uzasadnienia (ust. 3.6) tego projektu dyrektywy brzmi jak następuje: „Przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny zatem naruszać prawa państw członkowskich do wywozu wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do ponownego przetwarzania oraz prawa do odmowy przywozu odpadów radioaktywnych przeznaczonych do ostatecznego przetwarzania lub ostatecznego składowania tychże na ich terytorium, z wyłączeniem transportu zwrotnego”

Dalej w tekście (art. 6 ust. 3 lit. b) odmowa udzielenia zgody przez państwo członkowskie powinna opierać się na: „w przypadku państw członkowskich przeznaczenia, na stosownych przepisach mających zastosowanie do gospodarowania odpadami radioaktywnymi lub wypalonym paliwem jądrowym oraz na stosownych przepisach krajowych, wspólnotowych lub międzynarodowych mających zastosowanie do transportu materiałów radioaktywnych”.

Wyraz „oraz” w środku zdania podnosi kwestię, czy poddane zostaje w wątpliwość jednoznaczne prawo kraju przyjmującego do nieudzielenia zgody na przywóz wypalonego paliwa jądrowego do ostatecznego składowania. Tekst nie daje odpowiedzi w tym zakresie na pytanie: czy każdy kraj ma prawo zakazać ostatecznego składowania wypalonego paliwa jądrowego obcego pochodzenia w składowiskach znajdujących się na jego terenie na powierzchni ziemi lub pod ziemią.

Zgodnie z przepisami prawnymi europejskiego wspólnego rynku odpady radioaktywne i wypalone paliwo jądrowe są towarami, które muszą być od siebie oddzielone. Między tymi różnymi towarami należy dokonać rozróżnienia.

Dla jasności tekstu sprawozdawca proponuje wnieść do tekstu poprawki (a nie do mniej prawnie wiążącego punktu uzasadnienia), z których jasno wynika, że każdy kraj ma prawo zakazać przywozu zarówno odpadów radioaktywnych obcego pochodzenia, jak i wypalonego paliwa jądrowego obcego pochodzenia przeznaczonego do ostatecznego składowania.

Sprawozdawca rozumie konieczność (art. 16 ust. 1) uwzględnienia rozwiązania dla podmiotów wytwarzających niewielką ilość odpadów promieniotwórczych i zgadza się z koncepcją popierania dobrowolnych umów zawieranych w tej dziedzinie między państwami członkowskimi, jednak na nadanie (art. 16 ust. 4) Komisji statusu arbitra, decydującego o tym, co stanowi „brak współpracy”, Komisja reaguje zbyt silnie.

W tekście uzasadnienia art. 16 Komisja stwierdza: „Szczególny obowiązek współpracy w celu zapobiegania nadużyciom procedury wydawania zezwolenia/zgody, które są obliczone na zwłokę i mogą stanowić nieuzasadnioną przeszkodę, np. dla swobodnego przemieszczania wypalonego paliwa jądrowego we Wspólnocie.”

Powyższe wyrażenie oznacza, że w obrębie Wspólnoty występuje swobodny przepływ wypalonego paliwa jądrowego, bez uwzględnienia prawa kraju przyjmującego do zakazu, zgodnie ze wspólną konwencją MAEA, przywozu wypalonego paliwa jądrowego obcego pochodzenia przeznaczonego do ostatecznego składowania.

Odpady nadające się do dalszego przetworzenia lub nie oraz wypalone paliwo jądrowe mają być zgodnie z artykułami traktatów WE traktowane jak towary, których przepływu nie wolno utrudniać na mocy art. 28 i 29 Traktatu WE. Odpady radioaktywne i wypalone paliwo jądrowe przeznaczone do składowania podlegają jako towary art. 28 i następnym Traktatu WE.

W art. 30 Traktatu WE „postanowienia artykułów 28 i 29 nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami ochrony zdrowia i życia ludzi ...”.

Podstawę prawną tej zmiany dyrektywy 92/3 stanowi Traktat Euratom. Ta podstawa prawna obejmuje również odnośne artykuły dotyczące ochrony życia i zdrowia publicznego, tym samym uzasadniając te same przeszkody stojące na drodze swobodnego przepływu materiałów radioaktywnych, które występują w prawodawstwie wspólnotowym.

Traktaty uznają prawo państwa członkowskiego do zakazu przywozu odpadów radioaktywnych i wypalonego paliwa przeznaczonego do ostatecznego składowania. Kraj przyjmujący musi jedynie odnieść się do ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa. Niedyskryminujące utrudnianie swobodnego przepływu wypalonego paliwa jądrowego przeznaczonego do składowania jest uzasadnione, nawet jeżeli paliwo to stanowi towar.

Poprawka taka musi zostać dodana do tekstu wniosku Komisji w celu wyjaśnienia tej kwestii.

PROCEDURA

Tytuł	Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie nadzoru i kontroli transportu odpadów radioaktywnych oraz wypalonego paliwa jądrowego		
Odsyłacze	COM(2005)0673 – C6-0031/2006 – 2005/0272(CNS)		
Data konsultacji z PE	10.1.2006		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ITRE 2.2.2006		
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 2.2.2006		
Opinia niewydana Data wydania decyzji	ENVI 30.1.2006		
Ścisłsza współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu			
Sprawozdawca(y) Data powołania	Esko Seppänen 26.1.2006		
Poprzedni sprawozdawca(y)			
Procedura uproszczona - data decyzji			
Zastrzeżenia do podstawy prawnej Data wydania opinii JURI			
Zmiana wysokości środków finansowych Data wydania opinii BUDG			
Zasięgnięcie opinii Komitetu Ekonomiczno-Społecznego przez PE - data decyzji na posiedzeniu			
Zasięgnięcie opinii Komitetu Regionów przez PE - data decyzji na posiedzeniu			
Rozpatrzenie w komisji	21.2.2006	20.3.2006	24.4.2006
Data przyjęcia	4.5.2006		
Wynik głosowania końcowego	+: -: 0:	36 2 2	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Renato Brunetta, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Joan Calabuig Rull, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Nicole Fontaine, Umberto Guidoni, Fiona Hall, David Hammerstein Mintz, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Anne Laperrouze, Vincenzo Lavarra, Pia Elda Locatelli, Eluned Morgan, Angelika Niebler, Umberto Pirilli, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Catherine Trautmann, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras Roca		
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	María del Pilar Ayuso González, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Edit Herczog, Mieczysław Edmund Janowski, Esko Seppänen, Lambert van Nistelrooij, Francisca Pleguezuelos Aguilar		
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego			

Data złożenia	10.5.2006
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...